

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116217656
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116217656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, ul. Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: N. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. F. adresa na doručovanie: F., ul. K. č. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 1.304,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8Csp/4/2016-78 zo dňa 11. februára 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 8Csp/4/2016-78 zo dňa 11.02.2019 žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu dňa 08.07.2016 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 1.304,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 28 % ročne z tejto sumy od 19.08.2015 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 07.04.2012 uzavrel so žalovanou Zmluvu č. 8734467001 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky banky. Na základe zmluvy a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej iba "VOP") žalobca ako banka pre žalovaného ako majiteľa účtu zriadil a vedie bežný účet č. G.XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Podľa žalobcu sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania na účte vo výške 1.304,97 eur, pričom sumu neuhradila ani na jeho výzvu. V zmysle výpisu z účtu bolo nepovolené prečerpanie žalovaného ku dňu podania žaloby vo výške 1.304,97 eur. Žalobca tak žiadal v zmysle úrokovej sadzby platnej od 01.07.2012, aby súd priznal aj úrok vo výške 28 % ročne z dlžnej sumy od 19.08.2016 do zaplatenia. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe považovala nárok žalobcu za nedôvodný.

Pri rozhodnutí súd vychádzal z ust. § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 708 ods. 1, 2, § 710, § 716 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, bodu 3.12. Všeobecných obchodných podmienok banky (účinných od 01.07.2016) a čl. IV. bod 2 a bod 4 zmluvy.

Preskúmaním žaloby a priložených listinných dôkazov zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 07.04.2012 zmluvu, v zmysle ktorej bol žalovanej zriadený osobný účet o poskytovaní služby. Žalovaná však nežiadala o službu Povoleného prečerpania na osobnom účte. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná porušila bod 3.8 VOP, ktoré mali byť súčasťou zmluvy, a podľa ktorého sa ako klient zaviazala mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka. Súd v tomto smere poukázal na skutočnosť, že žalobca toto svoje tvrdenie v konaní nepreukázal. K zmluve doložil VOP účinné od 01.07.2016. Napriek tomu, že v článku IV bod 4 zmluvy banka vyhlasuje, že môže meniť svoje obchodné podmienky, na preukázanie tvrdení žalobcu

bolo nutné posúdiť, k akým VOP sa žalovaná zaviazala v čase podpisu zmluvy. Predloženie VOP účinných od 01.07.2016 na preukázanie žalobcových tvrdení nemôže byť postačujúce a rozhodné, nakoľko tie neboli súčasťou zmluvy, ktorú uzavrela žalovaná so žalobcom. Súd tak nemal preukázané, že sa žalovaná zaviazala k takejto povinnosti v zmysle VOP. Ďalej súd nemal za preukázané ani to, či a na základe akých transakcií sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania. Z výpisu z účtu na č. I. 4-5 spisu nevyplýva, aké platby žalobca z účtu žalovanej vykonal, a ich následkom sa mala dostať do nepovoleného prečerpania. Z uvedeného výpisu vyplývajú aj poplatky a úroky účtované žalobcom na ľarchu účtu žalovanej. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania svojich tvrdení týkajúcich sa nepovoleného prečerpania. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zotrval na podanej žalobe a predložil výpisy z účtov aj za roky 2013 a 2014, avšak nešpecifikoval z čoho žalovaná suma pozostáva. Rovnako súdu nepreukázal, či žalovanú vôbec vyzval a upozornil na nepovolené prečerpanie na jej účte, či ju vyzval na úhradu dlžnej sumy a či žalovaná ani na jeho výzvu úhradu prípadného dlhu nevykonala. Podľa súdu z vyjadrení žalovanej nevyplývalo konkrétne prečo by mala byť uvedená zmluva absolútne neplatná, jej tvrdenia o absencii vôle sú iba v rovine všeobecnej, pričom cituje rozhodnutia súdov v iných veciach. Neuviedla z akých dôvodov zmluvu uzavrela a samotné tvrdenie, že jej nikto dostatočne nevysvetlil následky podpisu zmluvy sú irelevantné, nakoľko je svojprávnou dospelou osobou, ktorá musí pri bežnej spotrebiteľskej vedomosti si byť dostatočne vedomá následkov svojho podpisu. Na základe toho dôvody absolútnej neplatnosti zmluvy zo dňa 07.04.2012 nevzhliadol. Ak sa však žalovaná dovoláva neplatnosti zmluvy vo vzťahu k povolenému prečerpaniu na účte, správne poznamenáva, že súčasťou zmluvy nie je dojednanie o povolenom prečerpaní, pričom z výpisov z účtu žalovanej najmä za rok 2013 vyplýva položka "Čerpanie povoleného prečerpania" a "Splátka povoleného prečerpania", obsahom zmluvy však povolené prečerpanie na účte nebolo. Podľa súdu žalobca si svoj žalobný nárok uplatňuje z nepovoleného prečerpania, t. j. toho, že sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu na účte.

V následnosti na uvedené poznamenal, že ustanovenia o poplatkoch obsiahnuté vo VOP a Sadzobník poplatkov a služieb žalobcu, na ktorý zmluva odkazuje, nie sú prílohami žaloby. Žalobca súdu predložil uvedené dokumenty, avšak s účinnosťou až od 01.07.2016, prípadne 06.07.2016. Znenie VOP a Sadzobníka, ku ktorým sa žalovaná zaviazala v čase podpisu zmluvy absentuje. Ďalej konštatoval, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalobcom pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ku ktorej môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Pri jej kontrahovaní býva zo strany veriteľa v mnohých prípadoch využívaná neskúsenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov do VOP a následne do Sadzobníka. Tieto majú mať podľa názoru súdu pre každého jeho zmluvného partnera, t. j. pre neurčitý počet klientov v súvislosti s poskytovaním bankových produktov a služieb zo strany žalobcu, iba podporný a vysvetľujúci charakter individuálnych zmluvných dojednaní určitej zmluvy, uzavretej už s konkrétnym klientom. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je preto zvýšenie právnej ochrany slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ktorým je nepochybne spotrebiteľ, a to za účelom vyrovnania takejto faktickej nerovnosti v postavení zmluvných strán. Od spotrebiteľa preto nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve.

Podľa súdu žalobca tiež nepreukázal ani zmluvné dojednanie účastníkov zmluvného vzťahu, ktoré by žalovaného zavazovalo k povinnosti platiť úroky. Tiež neuviedol z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe žalobca uplatnené úroky si uplatňuje. Taktiež nešpecifikoval z čoho pozostáva žalovaná suma a na základe akých transakcií sa žalovaná mala dostať do nepovoleného prečerpania. Predložil iba výpisy z účtu žalovanej za obdobie od 01.01.2013 do 18.08.2015. V danej veci podľa názoru súdu s poukazom na ust. § 132 ods. 1 C. s. p. v žalobe absentujú skutkové tvrdenia žalobcu významné z hľadiska hmotného práva, bez ktorých nie je možné posúdiť rozsah uplatneného nároku. Žalobca jednoznačne nešpecifikoval, z ktorých konkrétnych súm žalovaná čiastka 1.304,97 eur pozostáva a na základe akých transakcií sa žalovaná mala dostať do nepovoleného prečerpania. V žalobe nie je vymedzené ani obdobie rozhodujúce pre nárok uplatnený žalobcom, t. j. kedy žalovaná začala čerpať peňažné prostriedky, v akom časovom období tieto čerpala, resp. dokedy čerpala peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, a teda za aké konkrétne obdobie vznikol žalovanej dlh, ktorého sa konanie týka. Súd mal za to, že riadna špecifikácia požadovanej sumy, jej jednotlivých častí, je nevyhnutným predpokladom toho, aby súd mohol posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatňovaného nároku. Žalobca síce predložil výpisy z účtu žalovanej za obdobie od 01.01.2013 do 18.08.2015, avšak nijakým spôsobom nešpecifikoval, akými transakciami sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania na účte. Ani v samotnej žalobe neuviedol, z čoho samotná žalovaná suma pozostáva. Súd zdôraznil, že bolo povinnosťou žalobcu už v žalobe súdu popísať skutočnosti, z ktorých by bolo možné jednoznačne a

nepopierateľne zistiť, na akom základe tento vznikol, kedy a v akej sume žalovaná finančné prostriedky prostredníctvom kreditnej platobnej karty čerpala a podobne. Opis rozhodujúcich skutočností o tom, z akých jednotlivých položiek celkový nárok žalobcu pozostáva, tak ako už bolo konštatované vyššie, nemožno nahradiť predložením listinných dôkazov, z ktorých rovnako nevyplýva dôvodnosť podanej žaloby. Žalobca dokonca súdu nepredložil VOP, ktoré mali byť súčasťou zmluvy zo dňa 07.04.2012, ale predložil VOP účinné o 4 roky neskôr ako bola zmluva uzavretá. Rovnako doložil Sadzobníky účinné až od 06.07.2016. Vo vzťahu k následne doloženým výpisom z účtu žalovanej, ktoré sú prílohou vyjadrenia žalobcu doručenej súdu dňa 23.06.2017 poznamenal, že nie je povinnosťou súdu nahrádzať činnosť žalobcu tým, aby vlastnou činnosťou súd z listinných dôkazov ním vyčíslený nárok zisťoval. Takýto postup by v konečnom dôsledku znamenal nahradenie bremena tvrdenia "vyčítaním" skutočností z listinných dôkazov súdom.

Okresný súd v závere rozhodnutia dodal, že podľa jeho názoru absencia vyššie uvedených náležitostí žaloby neodôvodňovala postup podľa § 129 C. s. p. Napriek absencii uvedených náležitostí nemala predmetná žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré by nebolo možné v konaní pokračovať, a ktoré by bránili jej vecnému prejednaniu. Zo žaloby bolo zrejmé čoho sa týka a čo sa ňou sleduje, išlo o podanie úplné a zrozumiteľné. Súd mal za to, že nedostatočné vymedzenie skutkových okolností súvisí s bremenom tvrdenia a s dôsledkami jeho neunesenia, a tak žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaná bola v konaní plne úspešná a súd jej preto priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (§ 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“).

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu, zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň mu priznal náhradu trov konania. Vytýkal súdu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a zároveň neboli splnené procesné podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

Žalobca mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal ho vyzvať na jeho doplnenie - opravu v zmysle ust. § 129 ods. 1 C. s. p. Súd ho na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a jemu tak bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. K uvedenému poukázal na obsah označených rozhodnutí krajských súdov. Následne žalobca doplnil skutkové tvrdenia a k možnosti doplniť dokazovanie v odvolacom konaní poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/25/2017-114 zo dňa 20.02.2018. Uviedol, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou sa riadi ustanoveniami zmluvy, VOP a Sadzobníkom poplatkov. Žalovanej nebola poskytnutá služba Povolené prečerpanie, t. j. žalovaná sa dostala na účte s pôvodne kladným zostatkom do nepovoleného debetu účtovaním poplatkov z titulu prekročenia v zmysle § 1 ods. 5, § 2 písm. f/ a § 18 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“). Suma 1.304,97 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej počas trvania nepovoleného prečerpania. Následne doručil rozpis všetkých transakcií na účte od jeho otvorenia až po zatvorenie. K úprave poplatkov poukázal na Sadzobník poplatkov a jeho účtovanie v zmysle čl. IV bod 2 zmluvy. Pokiaľ ide o úpravu úroku tak sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 (účinné ku dňu zatvorenia účtu) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ust. zák. č. 129/2010 Z. z. (§ 2 písm. f/ a § 18). K odvolaniu pripojil listiny.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas stranou (§ 362, § 359 ods. 1 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, 380 C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/, b/, a § 391 ods. 1 C. s. p. z nasledovných dôvodov:

5. Žalobca v odvolaní vytýkal súdu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a zároveň neboli splnené procesné podmienky pre vydanie takéhoto

rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. a/ C. s. p.). V tejto súvislosti mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal ho vyzvať na jeho doplnenie - opravu v zmysle ust. § 129 ods. 1 C. s. p. Súd ho na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a jemu tak bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv.

6. Okresný súd rozhodnutie, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol založil v prvom rade na nepreukázaní tvrdení žalobcu týkajúcich sa nepovoleného prečerpania úveru (k zmluve doložil VOP účinné od 01.07.2016, pričom zmluva o úvere bola uzavretá dňa 07.04.2012, nepreukázal to, či a na základe akých transakcií sa žalovaná dostala do nepovoleného prečerpania, či žalovanú vôbec vyzval a upozornil na nepovolené prečerpanie na jej účte, či ju vyzval na úhradu dlžnej sumy a či žalovaná ani na jeho výzvu úhradu prípadného dlhu nevykonala, zmluvné dojednanie účastníkov zmluvného vzťahu, ktoré by žalovanú zaväzovalo k povinnosti platiť úroky).

7. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby bolo aj to, že v žalobe absentujú skutkové tvrdenia žalobcu významné z hľadiska hmotného práva bez ktorých nie je možné posúdiť dôvodnosť rozsahu uplatneného nároku (jednoznačne nešpecifikoval, z ktorých konkrétnych súm žalovaná čiastka 1.304,97 eur pozostáva a na základe akých transakcií sa žalovaná mala dostať do nepovoleného prečerpania, nie je vymedzené ani obdobie rozhodujúce pre nárok uplatnený žalobou, t.j. kedy sa žalovaná začala čerpať peňažné prostriedky, v akom časovom období tieto čerpala, resp. dokedy žalovaná čerpala peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, a teda za aké konkrétne obdobie vznikol žalovanej dlh, ktorého sa konanie týka, neuviedol z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe si žalobca uplatnené úroky si uplatňuje). V závere dodal, že podľa jeho názoru absencia vyššie uvedených náležitostí žaloby neodôvodňovala postup podľa § 129 C. s. p. Dôvodom bolo, že predmetná žaloba nemala také procesné nedostatky, pre ktoré by nebolo možné v konaní pokračovať a ktoré by bránili jej vecnému prejednaniu (zo žaloby bolo zrejmé čoho sa týka a čo sa ňou sleduje). Súd mal za to, že nedostatočné vymedzenie skutkových okolností súvisí s bremenom tvrdenia a s dôsledkami jeho neunesenia.

8. Podľa odvolacieho súdu, aby súd mohol pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci, musí byť v civilnom sporovom konaní (mimo iných) splnená podmienka riadnej žaloby, ktorej náležitosti (ako podania) vo všeobecnosti upravuje § 127 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) a ďalšie náležitosti žaloby následne upravuje ust. § 132 C. s. p. (označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pričom opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy).

9. Z ust. § 132 C. s. p. vyplýva, že jednou z podstatných náležitostí žaloby je uvedenie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa uplatneného nároku, t. j. žalobca je povinný vymedziť skutok, ktorý má byť predmetom konania. Rozhodujúcimi skutočnosťami sa rozumejú údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť a ktoré v prípade, že budú preukázané, umožňujú žalobe vyhovieť. Skutkové vymedzenie nároku je spolu so žalobným petitom osobitne významné, pretože určuje predmet konania a neumožňuje súdu priznať žalobcovi plnenie na základe iného skutkového základu. Žalobca nie je povinný uviesť v žalobe právnu kvalifikáciu, musí však uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby nárok mohol právne kvalifikovať. Ak žaloba neobsahuje dostatočné skutkové odôvodnenie, ide o vadu žaloby a je povinnosťou súdu pokúsiť sa postupom podľa § 129 ods. 1 C. s. p. o jej opravu alebo doplnenie. Súd je preto povinný podľa ust. § 129 ods. 1, 2 C. s. p. poučiť stranu sporu o nedostatkoch žaloby s uvedením lehoty a spôsobu, ako má uvedené nedostatky odstrániť. Ak v stanovenej lehote strana sporu nedostatky žaloby odstráni, žaloba sa považuje od začiatku za perfektnú a súd môže pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci. Ak však k odstráneniu väd žaloby nedôjde a žaloba, buď pre nečinnosť žalobcu alebo pre jeho chybný postup, má naďalej také nedostatky, ktoré súdu bránia vec meritórne prejednať a rozhodnúť (nedostatok skutkových tvrdení z hľadiska ich dôležitosť pre určenie predmetu konania je nepochybne takým nedostatkom, pre ktorý súd nemôže vec prejednať a rozhodnúť), je povinnosťou súdu takéto podanie odmietnuť.

10. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že pri povinnosti uviesť skutkové okolnosti veci je potrebné rozlišovať dva typy skutočností, ktoré musí strana konania tvrdiť, aby bola v spore úspešná. Žalobca musí pre perfektnosť žaloby uviesť tzv. základné skutočnosti, ktoré musí mať súd k dispozícii, aby mohol posúdiť, o čom a na akom podklade má rozhodnúť. Ide o skutočnosti, ktoré slúžia k individualizácii, nezameniteľnosti nároku. Tieto skutočnosti musia byť vymedzené v takom rozsahu, aby umožnili

jednoznačnú individualizáciu nároku (aj vzhľadom na ust. § 159 a § 230 C. s. p.). Ak žaloba takéto skutočnosti neobsahuje, je namieste postupovať podľa § 129 ods. 1, 2 C. s. p.

11. Základné skutočnosti je potrebné odlišiť od skutočností, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce. Ide o skutočnosti, ktoré nie sú nutné k identifikácii nároku, ale ich uvedenie ovplyvňuje výsledok sporu. Pri ich absencii neprichádza do úvahy odmietnutie, ale naopak, zamietnutie žaloby. I v takom prípade však Civilný sporový poriadok v ust. § 150 ods. 2 umožňuje súdu požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia, ktorý postup sa javí ako vhodné riešenie zohľadňujúce v rozumnej miere prejednací princíp s princípom materiálneho civilného procesu.

12. Podľa odvolacieho súdu, pokiaľ teda súd prvej inštancie v rozhodnutí konštatoval, že v žalobe absentujú ním uvádzané skutkové tvrdenia žalobcu bez ktorých nie je možné posúdiť rozsah uplatneného nároku, nesprávne následne uzavrel, že absencia neodôvodňovala postup podľa § 129 C. s. p. lebo zo žaloby bolo zrejmé čoho sa týka a čo sa ňou sleduje a majúť tiež za to, že nedostatočné vymedzenie skutkových okolností súvisí s bremenom tvrdenia a s dôsledkom jeho neunesenia. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že pokiaľ je predmetom uplatneného nároku pohľadávka, ktorá pozostáva z viacerých čiastkových nárokov, je nevyhnutná taká špecifikácia pohľadávky, z ktorej bude nevyhnutne vyplývať individualizácia uplatneného nároku a teda, aby žalobca špecifikoval uplatnenú pohľadávku, čo do jednotlivých čiastkových nárokov, uviedol časové obdobie, kedy tieto čiastkové nároky vznikli a odôvodnil aj vznik nároku vo vzťahu k jednotlivým čiastkovým nárokom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje či už úroky z úveru alebo úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky, je nevyhnutné, aby uviedol sumu, z ktorej si jednotlivé dielčie nároky na úroky z omeškania, príp. aj úroky z úveru uplatňuje, čas omeškania dlžníka s uvedením začiatku omeškania a konca omeškania. Uvedené preto zakladalo povinnosť súdu postupovať postupom v zmysle ust. § 129 ods. 1, 2 C. s. p., teda vyzvať žalobcu kvalifikovaným spôsobom na odstránenie väd žaloby.

13. Okresný súd zamietol žalobu aj pre nepreukázanie tvrdení žalobcu teda neunesenie dôkazného bremena.

14. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania bolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie ustanovenie § 132 C. s. p., podľa ktorého sú to strany, ktoré označujú dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok sporu, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania.

15. Podľa odvolacieho súdu okresný súd k vyššie uvedenému posudzovaniu a preukazovaniu tvrdení žalobcu a teda meritornému prejednaniu veci mohol pristúpiť až po ustálení si, že žaloba žalobcu je úplná a určitá a teda sú splnené zákonom stanovené podmienky, čo však v danej veci nebolo splnené.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Nakoľko žalobca v odvolaní doplnil skutkové tvrdenia žaloby a pripojil aj súvisiace listiny, bude sa okresný súd v ďalšom konaní ich obsahom zaoberať. Zistené skutočnosti vyhodnotí a vec opätovne právne posúdi. Svoje rozhodnutie taktiež náležite odôvodní (§ 220 C. s. p.). V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).